

Bréfa- og málasafn Benedikts Sveinssonar

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Um Eiríkssonu – Regestur

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Benediktarskjöl

Askja 5-15, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Registur yfir nokkrar sögur
er þess þarf að skrifa upp:

Sögur af	Kötlu-Magnúsi	II
- " -	Þorgeirbala - (Inja Gívald) - 1. ed. fl.	
- " -	Grími á fjöllum og dröngum, margar	
- " -	Þali á Vökingavatni, - margar	
- " -	DrangaBrandi - 1. ed. fl.	
- " -	Reynleika - Húsavík I. ed. fl.	
Saga af	Hansi Þjóring og dröngum I?	
- " -	Sigtryggi og skrimlimum I	
- " -	Kálfrími í Mundlangarlag I	
- " -	Sjómum Gr. VÍK, og Sv. VÍK. - III	
- " -	Jóni Kolbeinssyni og fleirum - 1. ed. fl.	
- " -	Húsavíkurfjalli fyrir eldgosum	
Vísu -	Þarfa si til Hlada heim	
Nokkur orð um	Hauga á Tjörnesi.	

Kredda. -

nordstrevjind -

» Stærskornar neqlur. og norðustikomb/
hár hefir mörgum ófeigum í hel kornid. «

(Hinnærsk. - Eftir v. B. Kr. Gr. 5.)
Gr. 1. 2. mör. 4. B. R.

[Þíft hi gamans úr norsku útg. af Heimsk. Ben. Sv. 7
Einakseyrie heyrdu mjök í Austöveg, en stundum
í Noreg, sem fyrr er sagt. Medan Hakon konungs
rét fyrir Noregi var gott ár í landi, hann var
mjök vinsell. Þá var g fjórir gótt.

Þá er Hakon hafði konungs verið í Noregi taltugu
vel komu Einakseyrie saman á Danmörk. ok
met íflojanda met miklu líti. Var þar mikill
hluti þess líts, er þeim hafði fylgt í viking,
en miklu meiri hluti var Danaherr, er Haraldr
konungs Gormsson hafði fengið þeim. Þeir fengu
hratbogi, siglu út frá Vindli ok komu víð Agði,
heldu síðan norðr með landi; sigldu ²dag ok
hátt. En þeir var eigi vitum upp skotit, at
en var landverja, at vitar gengu austan
vestr með landi, en austur vart eigi vart vit
fór þeirra. Þat olli ok nokkru, at konungs
hafði ríkt á lag, ef vitar væri kveiktir at
öryggi, þeim er þat gætu, þeir at þat var
lítt at vikingar fórn, ^{lauskipum} þeim ok
heyrdu g hugda landsmenn, at ~~var munda~~ ^{þeir þeir}
Einakseyrie og kyndu vita; vart he hlaup um
land allt. En Einakseyrie viku aftir þí Dan-
mecker og hófu eigi hafa Danaherr, heldu sitt lit
eitt ok stundum vinnu áðir vikingar.

2/ Líkadi Hákonar konungi stóðilla, er hann
hlaut af starf ok kœttráð mikinn en ekki
gagn. Bandar kœrdu ok af sinni hálfu. Ok var
þetta til, at engi fregn fór fyrir um ferðir
Eiríksdonna fyrir en þeir komu norðr í Alfarsund.
Þar lágu þeir sjáan daga 3 þá þá gekk þá
fregn hit efra um Eit ok norðr á Mosi.
Hákon konungi var þá á Samumori, á Ey
þeirri, er Fœðir heitir, at búi sinu þar sem
heitir Bickichrönd ok hafði eigi list
utan hit sína ok bandar, er verit höfðu
í bœðri hans.

Njálsmenn komu á fund Hákonar konungs ok
toftu honum þann tíðendi, at Eiríkssynir lágu
mið her mikinn fyrir sunnan Staði. Þá lét
konungi kalla þá menn, er vitrastir vœn ok
kœðir þá sats, hvær þeir skyldi berjast
vit Eiríks, some þótt lítsmunr væri mikill
er skyldi hann halda undan norðr ok
sámu liti. Þar var einn bráandi er hét
Egill allsekr, hann var þá þinginn at aldri
hafði hann verit manna meistar ok sterkr
ok hinn mesti hermaðr, hann hafði lengi bœst
með fyrir Harald þingum höfagra. Egill
svarar mál konungs:

3/ Ek var í nokkorum orustum með Harald
konungi föður þínum, baðist hann stundum
með meira lit ok stundum minna ok
hafði hann jafnan sigt. Hlegða ek hann
aldregi spyrja vinnu sína elítu ráða, ok
þeir kendi honum at flýja, viljum vér ok
eigi gefa yður slík rít konungs, þar at
mér þykki, sem vér eigum foringja frustan,
skulu þeir ok hafa af oss orugh fylgi. "
Margis studdu mál hans um þetta. Konungs
sagði ok, at honum var meir í hug at
bejast rít þar lídi, ^{mætti aflo.} ok hann hafði. Var
þetta rít stult. Þá lét konungs skera
upp heror ok senda í allar ætti for'ser
ok lét safna ~~þar~~ ^{þar} tíðr mönnum, þeim ok
~~hann fét~~ sem rít varð komit. Þá mælti
Egill allseks: Þatt óttasamt ok um stund
mitan firtu þá ein mikki var, at ek munda
verða stríðanta af elli, en ek vilda heldr
falla í orustu ok fylgja höfðingja mínum;
má mi vera at sja verð.